

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti razširjeni senat)

z dne 13. decembra 2016*

„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg standardnih kataloških in posebnih potiskanih pisemskih ovojnic — Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU — Usklajevanje prodajnih cen in razdelitev strank — Postopek poravnave — Globe — Osnovni znesek — Izredna sprememba — Zgornja meja 10 % celotnega prometa — Člen 23(2) Uredbe (ES) št. 1/2003 — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje“

V zadevi T-95/15,

Printeos, SA s sedežem v Alcalá de Henaresu (Španija),

Tompla Sobre Expres, SL s sedežem v Alcalá de Henaresu,

Tompla Scandinavia AB s sedežem v Stockholmu (Švedska),

Tompla France SARL s sedežem v Fleury-Mérogisu (Francija),

Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH s sedežem v Leonbergu (Nemčija),

ki jih zastopata H. Brokelmann in P. Martínez-Lage Sobredo, odvetnika,

tožeče stranke,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández in C. Urraca Caviedes, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2014) 9295 final z dne 10. decembra 2014 o postopku na podlagi člena [101 PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (AT.39780 – Pisemske ovojnice) in, podredno, znižanja zneska globe, naložene tožečim strankam,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat),

v sestavi M. Prek, predsednik, I. Labucka, sodnica, J. Schwarcz, sodnik, V. Tomljenović, sodnica, in V. Kreuzsitz (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

* Jezik postopka: španščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. julija 2016

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Evropska komisija je s Sklepom C(2014) 9295 final z dne 10. decembra 2014 o postopku na podlagi člena [101 PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (AT.39780 – Pisemske ovojnice) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) ugotovila, da so med drugim tožeče stranke, družbe Printeos SA, Tompla Sobre Exprés SL, Tompla Scandinavia AB, Tompla France SARL in Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH, s tem, da so v obdobju od 8. oktobra 2003 do 22. aprila 2008 na evropskem trgu standardnih kataloških in posebnih potiskanih pisemskih ovojnic, med drugim na Danskem, v Nemčiji, v Franciji, na Švedskem, v Združenem kraljestvu in na Norveškem, sklenile in izvajale omejevalni sporazum, kršile člen 101 PDEU in člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP). Namen tega omejevalnega sporazuma je bil usklajevanje prodajnih cen, razdelitev kupcev in izmenjava občutljivih poslovnih informacij. Poleg tožečih strank so bile pri omejevalnem sporazumu udeležene skupina Bong (v nadaljevanju: Bong), skupina GPV France SAS and Heritage Envelopes Ltd (v nadaljevanju: GPV), skupina Holdham SA (v nadaljevanju: Hamelin) in skupina Mayer-Kuvert (v nadaljevanju: Mayer-Kuvert), ki so prav tako naslovnice izpodbijanega sklepa.
- 2 Izpodbijani sklep je bil sprejet v okviru postopka poravnave na podlagi člena 10a Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma [101 in 102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81) in Obvestila Komisije o vodenju postopkov poravnave za sprejetje odločb v skladu s členoma 7 in 23 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 v kartelnih zadevah (UL 2008, C 167, str. 1, v nadaljevanju: Obvestilo o poravnavi).
- 3 Komisija je tožečim strankam glede na ugotovljeno kršitev (člen 1(5) izpodbijanega sklepa) skupno in solidarno naložila globo v znesku 4.729.000 EUR (člen 2(1)(e) izpodbijanega sklepa).
- 4 Upravni postopek, v katerem je bil sprejet izpodbijani sklep, je Komisija začela na lastno pobudo na podlagi podatkov in dokumentov, ki jih je posredoval obveščevalec. Komisija je 14. septembra 2010 na podlagi člena 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 in 102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) opravila preverjanja pri tožečih strankah in preostalih družbah, ki so bile udeležene pri omejevalnem sporazumu na Danskem, v Španiji, v Franciji in na Švedskem. Nato so 1. oktobra 2010 in 31. januarja 2011 sledila nadaljnja preverjanja v Nemčiji (točka 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 5 Tožeče stranke so 22. oktobra 2010 pri Komisiji vložile prošnjo za prizanesljivost na podlagi Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2006, C 298, str. 17, v nadaljevanju: Obvestilo o prizanesljivosti) (točka 17 obrazložitve izpodbijanega sklepa) in podobno prošnjo pri Comisión Nacional de la Competencia, pozneje preimenovano v Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (organ, pristojen za konkurenco, Španija, v nadaljevanju: CNC).

- 6 CNC je 15. marca 2011 začel postopek za preučitev obstoja kršitve člena 101 PDEU in podobnih španskih pravil o konkurenci, ki naj bi jo storila družba Tompla Sobre Exprés, vključno s svojimi španskimi hčerinskimi družbami, zgolj na španskem trgu papirnih pisemskih ovojníc (zadeva S/0316/10, Sobres de papel (pisemske ovojnice)). CNC je na koncu tega postopka 25. marca 2013 sprejel odločbo, s katero je tem družbam, ker so bile med letoma 1977 in 2010 na španskem trgu udeležene pri omejevalnih sporazumih, katerih cilj so bili določanje cen in razdelitev javnih razpisov, ki jih je objavila španska uprava in ki so se nanašali na dobavo vnaprej potiskanih pisemskih ovojnic za volitve in referendumne na evropski, nacionalni in regionalni ravni, razdelitev naročila vnaprej potiskanih pisemskih ovojnic za tržno uporabo za velike stranke, določanje cen nepotiskanih pisemskih ovojnic in omejevanje tehnologij, naložil skupno globo v znesku 10.141.530 EUR.
- 7 Ker so vse zadevne stranke izrazile interes za sodelovanje v pogovorih o poravnavi, je Komisija 10. decembra 2013 začela postopek iz člena 10a Uredbe št. 773/2004, v okviru katerega je imela dvostranske sestanke z vsako od strank (točki 19 in 20 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 8 Komisija je 21. januarja 2014 na enem od sestankov tožečim strankam predstavila pogled na celoten omejevalni sporazum, vključno s svojo analizo dokazov, ki jih je imela na voljo.
- 9 Tožeče stranke so 24. februarja 2014 posredovale neformalen dokument, tako imenovani „non paper“, v katerem so prosile, naj Komisija pri določitvi zneska globe upošteva, prvič, globo, ki jo je naložil CNC, ker je že zgolj ta globa ustrezala 10 % njihovega celotnega prometa leta 2012, drugič, to, da tvorijo „enoproizvodno“ skupino (to je usmerjeno v proizvodnjo samo enega izdelka), in, tretjič, odstavek 37 Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: Smernice), ki Komisiji omogočajo, da ob upoštevanju posebnosti posamezne zadeve odstopi od splošne metodologije za določanje zneskov glob ali omejitev, določenih v odstavku 21 istih smernic.
- 10 Komisija je namesto drugega sestanka ob strinjanju tožečih strank z elektronsko pošto z dne 17. junija 2014 predstavila pogled na vse bistvene parametre, ki jih je treba upoštevati pri izračunu zneska globe, ki jo je treba naložiti, kot so vrednost prodaje, ki so jo tožeče stranke dosegle leta 2007, to je 143.316.000 EUR, in promet leta 2013, to je [zaupno]¹ EUR, trajanje njihove udeležbe pri kršitvi itd. Tožeče stranke so odgovorile z elektronsko pošto z dne 18. junija 2014, s katero so potrdile vrednost prodaje in promet, ki ju je navedla Komisija, in navedle, da v zvezi s tem nimajo bistvenih pripomb.
- 11 Komisija je na sestanku 24. oktobra 2014 tožeče stranke obvestila o metodah in parametrih izračuna zneska globe, torej, prvič, o deležu (15 %) vrednosti prodaje (143.316.000 EUR leta 2007), uporabljenem za določitev osnovnega zneska globe, drugič, o trajanju kršitve, ki so jo storile tožeče stranke (štiri leta in šest mesecev), tretjič, o 15-odstotnem dodatnem znesku, četrtrič, o neobstoju olajševalnih ali obteževalnih okoliščin, petič, o neuporabi množitelja, šestič, o najvišji dopustni globi [zaupno] EUR (10 % celotnega prometa tožečih strank leta 2013), sedmič, o izredni spremembi zneska globe na podlagi odstavka 37 Smernic zaradi posebnih okoliščin zadeve, vključno s tem, da so osnovni zneski vseh strank omejevalnega sporazuma presegali zgornjo mejo 10 %, določeno v členu 23(2) Uredbe št. 1/2003, osmič, o dodatnem zmanjšanju zaradi „enoproizvodnosti“ skupine tožečih strank, devetič, o nemožnosti priznati zmanjšanje zaradi obstoja globe, ki jo je naložil CNC, ker omejevalni sporazum, na katerega se nanaša zadnjenavedena globa, ni isti kot omejevalni sporazum, ki ga preiskuje Komisija, in ker ga je treba sankcionirati samostojno in v skladu z upoštevničimi pravili, ki se razlikujejo od pravil, ki jih uporabi Komisija, desetič, o nameravanem 50-odstotnem zmanjšanju na podlagi odstavkov 24 in 25 Obvestila o prizanesljivosti, enajstič, o nameravanem 10-odstotnem zmanjšanju na podlagi odstavka 32 Obvestila o poravnavi, in, nazadnje, o razponu zneska globe od 4.610.000 EUR do 4.848.000 EUR, od katerega bi morale tožeče stranke v svojem predlogu poravnave sprejeti najvišji znesek.

1 — Prikriti zaupni podatki.

- 12 Tožeče stranke so 7. novembra 2014 predstavile svoj predlog poravnave, s katerim so sprejele vrednost prodaje in promet, ki ju je navedla Komisija, ter najvišji znesek globe 4.848.000 EUR.
- 13 Komisija je 18. novembra 2014 izdala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah.
- 14 Tožeče stranke so 20. novembra 2014 v skladu z odstavkom 26 Obvestila o poravnavi potrdile, da obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah ustreza vsebini njihovega predloga poravnave in da si bodo še naprej prizadevale sodelovati v postopku poravnave.
- 15 Komisija je v izpodbijanem sklepu v zvezi z izračunom naloženih glob določila osnovni znesek za vsako od zadevnih podjetij, kot je povzeto v tej razpredelnici (točke od 71 do 84 obrazložitve izpodbijanega sklepa):

Podjetje	Vrednost prodaje v EUR	Koeficient teže	Trajanje	Dodatni znesek	Osnovni znesek v EUR
Bong	140.000.000	15 %	4,5	15 %	115.500.000
[...] GPV	125.086.629	15 %	4,5	15 %	103.196.000
Hamelin	185.521.000	15 %	4,416	15 %	150.717.000
Mayer-Kuvert	70.023.181	15 %	4,5	15 %	57.769.000
Printeos [...]	143.316.000	15 %	4,5	15 %	118.235.000

- 16 Poleg tega je Komisija v točkah od 85 do 87 izpodbijanega sklepa ugotovila, da osnovnih zneskov ni bilo treba prilagoditi na podlagi odstavkov 28 in 29 Smernic, razen v primeru družbe Mayer-Kuvert, za katero bi bilo treba uporabiti 10-odstotno zmanjšanje zaradi omejenega sodelovanja pri kršitvi.
- 17 Komisija je pod naslovom „Sprememba osnovnega zneska“ ugotovila, da lahko ob upoštevanju, da je večina zadevnih strank prodajo izvedla na enem samem trgu, na katerem so več let sodelovale pri omejevalnem sporazumu, dejansko vsi zneski glob dosežejo zgornjo mejo 10 % celotnega prometa in da naj bi bila uporaba navedene omejitve prej pravilo kot izjema (točka 88 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Komisija je v zvezi s tem opozorila na sodno prakso Splošnega sodišča, ki je ugotovilo, da se lahko s takim pristopom ustvarijo dvomi z vidika načela, da naj bi bile kazni neposredno povezane s kršitvijo in kršiteljem, saj bi to lahko ob nekaterih okoliščinah pripeljalo do položaja, v katerem na znesek globe ne bi več moglo vplivati katero koli razlikovanje glede na težo kršitve ali glede na olajševalne okoliščine (sodba z dne 16. junija 2011, Putters International/Komisija, T-211/08, EU:T:2011:289, točka 75). Komisija je ob upoštevanju posebnih okoliščin te zadeve menila, da je ustrezno, da uveljavi svojo diskrecijsko pravico in uporabi odstavek 37 Smernic, ki ji omogoča, da odstopa od metodologije Smernic (točki 89 in 90 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 18 V točkah 91 in 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa je navedeno:
- „(91) V tem primeru se osnovni znesek spremeni tako, da se upošteva vrednost prodaje kartelnega proizvoda glede na celotni promet in razlike med strankami glede na njihovo posamično sodelovanje pri kršitvi. V celoti bodo globe določene v višini, ki je sorazmerna s kršitvijo in ustvarja zadosten odvračalni učinek.
- (92) Zato bo zmanjšanje uporabljeno za izračunane globe vseh strank. V posebnih okoliščinah obravnavanega primera se ob upoštevanju tega, da so bile vse stranke v različni, vendar znatni meri dejavne pri prodaji standardnih kataloških in posebnih potiskanih pisemskih ovojnica, predlaga uporaba zmanjšanja za [zaupno] % globe, ki jo je treba naložiti za kršitev skupine GPV, za [zaupno] % za skupino Tompla, za [zaupno] % za skupino Bong in Mayer-Kuvert ter za [zaupno] % za skupino Hamelin.“

- 19 Izid te spremembe osnovnih zneskov je mogoče povzeti tako (glej tudi tabelo, predstavljeno v točki 93 obrazložitve izpodbijanega sklepa):

Podjetje	Osnovni znesek pred spremembo v EUR	Zmanjšanje %	Osnovni znesek po spremembi v EUR
Bong	115.500.500	[zaupno]	[zaupno]
GPV	103.196.000	[zaupno]	[zaupno]
Hamelin	150.717.000	[zaupno]	[zaupno]
Mayer-Kuvert	57.769.000	[zaupno]	[zaupno]
Printeos	118.235.000	[zaupno]	[zaupno]

- 20 Komisija je poleg tega tožečim strankam priznala dodatni zmanjšani zneska globe v višini 50 % na podlagi Obvestila o prizanesljivosti in 10 % v skladu z odstavkom 32 Obvestila o poravnavi (točke 99, 102 in 103 obrazložitve izpodbijanega sklepa), katerih zakonitost se v okviru tega spora ne izpodbija. V skladu z ustreznimi upoštevnimi pravili se je skupinama Hamelin in Mayer-Kuvert priznalo zmanjšanje njunih glob v višini 25 % in 10 % (prizanesljivost) ter 10 % (poravnava) (točke od 100 do 103 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 21 Nazadnje, iz točk od 104 do 108 obrazložitve izpodbijanega sklepa, pod naslovom „Plačilna sposobnost“, je razvidno, da je Komisija, potem ko sta [zaupno] in [zaupno] vložili obrazloženo zahtevo v skladu z odstavkom 35 Smernic, zmanjšala znesek njunih glob na [zaupno] EUR in [zaupno] EUR. Tožeče stranke pri Komisiji niso vložile podobnih zahtev niti niso pridobile zmanjšanja na podlagi navedenega odstavka.

Postopek in predlogi strank

- 22 Tožeče stranke so 20. februarja 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile to tožbo.
- 23 Splošno sodišče je na predlog četrtega senata na podlagi člena 28 Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da zadevo predodeli razširjeni sestavi.
- 24 Splošno sodišče (četrti razširjeni senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika strankam postavilo pisna vprašanja v zvezi z zaupno obravnavo nekaterih števil, navedenih v poročilu za obravnavo, v razmerju do javnosti. Stranke so na ta vprašanja odgovorile v za to določenem roku.
- 25 Stranke so na obravnavi 4. julija 2016 podale ustne navedbe in odgovorile na ustna vprašanja Splošnega sodišča.
- 26 Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
- člen 2(1)(e) izpodbijanega sklepa razglasi za ničn;

- podredno, najprej določi znesek globe, ki jim je bila naložena, na 55 % pod zgornjo mejo 10 %, določeno v členu 23(2) Uredbe št. 1/2003, ali če se temu ne ugotovi, na odstotek, za katerega Splošno sodišče presodi, da je primeren, da se vzpostavi ravnotežje v razmerju do zneskov glob, naloženih skupinama Bong in Hamelin, in nato zmanjša ta znesek poleg tega za vsaj 33 %, ali če se temu ne ugotovi, na odstotek, za katerega Splošno sodišče presodi, da je primeren, da se upošteva globa, ki jo je CNC naložil z odločbo z dne 25. marca 2013;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 27 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tretji tožbeni razlog razglasi za nedopusten;
 - vsekakor tožbo v celoti zavrne kot neutemeljeno;
 - vsekakor tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravo

Predmet tožbe in povzetek tožbenih razlogov

- 28 Tožeče stranke navajajo, da ne želijo izpodbijati niti svojega sodelovanja pri kršitvi iz člena 1 izpodbijanega sklepa, niti dejstev, ki pomenijo navedeno kršitev, niti njihove pravne opredelitve. Omejujejo se na predlog razglasitve ničnosti člena 2(1)(e) izpodbijanega sklepa v delu, v katerem jim je bila naložena globa, pri čemer izpodbijajo njen znesek, kot je bil določen pred zmanjšanjem na podlagi obvestil o prizanesljivosti in o poravnavi.
- 29 Tožeče stranke s prvim tožbenim razlogom Komisiji očitajo, da je kršila obveznost obrazložitve glede spremembe osnovnih zneskov glob v skladu z odstavkom 37 Smernic in glede konkretnega odstotka zmanjšanja, uporabljenega za vsako podjetje, v repliki pa, da je zlorabila pooblastila.
- 30 Tožeče stranke se z drugim tožbenim razlogom sklicujejo na kršitev načela enakega obravnavanja, storjenega v njihovo škodo pri izredni spremembi osnovnih zneskov glob v skladu z odstavkom 37 Smernic.
- 31 Tožeče stranke s tretjim tožbenim razlogom zatrjujejo, da je Komisija pri določitvi zneska globe kršila načeli sorazmernosti in prepovedi diskriminacije, ker ni upoštevala globe, ki jim jo je naložil CNC.

Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve glede spremembe osnovnih zneskov glob v skladu z odstavkom 37 Smernic in glede konkretnega odstotka zmanjšanja, uporabljenega za vsako podjetje, ter zloraba pooblastil

Trditve strank

- 32 Po mnenju tožečih strank v točkah od 88 do 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa niso pravno zadostno pojasnjeni konkretni razlogi, ki so Komisijo pripeljali do odločitve, da v skladu z odstavkom 37 Smernic izjemoma spremeni osnovne zneske glob, naloženih zadevnim podjetjem, in da zanje v tem okviru uporabi različne odstotke zmanjšanja, namreč 85 %, 88 %, 90 % in 98 %. Natančneje, ne bi naj bilo mogoče razumeti razlogov, iz katerih je Komisija skupini Hamelin priznala zmanjšanje za [zaupno] %. Ta nezadostnost obrazložitve naj bi bila še toliko resnejša, in, recipročno, obveznost obrazložitve toliko večja, ker je Komisija v obravnavanem primeru odstopila od splošne metodologije za določitev glob

v skladu s Smernicami. Tožeče stranke v repliki v bistvu pojasnjujejo, da je Komisija resnične razloge za to spremembo osnovnih zneskov glob prvič pojasnila v odgovoru na tožbo. Vendar naj s to prepozno pojasnitvijo ne bi bilo mogoče odpraviti nezadostnosti obrazložitve izpodbijanega sklepa, temveč naj bi to dokazovalo, da je Komisija s tem, da je izvedla to spremembo, prav tako zlorabila pooblastila. Komisija naj bi tako v točkah 28, 64 in 65 odgovora na tožbo navedla, da bi bilo treba, čeprav naj skupina Hamelin ne bi bila „enoproizvodno podjetje, tudi osnovni znesek, ki se nanaša na njo, zaradi pravičnosti spremeniti v skladu z odstavkom 37 Smernic in po enaki metodi, da bi se odražalo njeno sodelovanje pri kršitvi in vzpostavilo ravnotežje glede glob, naloženih različnim podjetjem po navedeni spremembi“. Utemeljitev, v skladu s katero je bil znesek globe, naložene skupini Hamelin, v resnici zmanjšan zaradi pravičnosti in ne zaradi „enoproizvodnosti“, naj ne bi bila razvidna iz točke 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

- 33 Komisija prereka trditve tožečih strank in predlaga, naj se ta tožbeni razlog zavrne.
- 34 Komisija glede izračuna zneskov glob in zlasti glede določitve osnovnih zneskov v izpodbijanem sklepu pojasnjuje, da so v tej zadevi obstajale izjemne okoliščine, ker so bila zadevna podjetja, razen skupine Hamelin, „enoproizvodna“, kot je to bilo preučeno v točkah od 88 do 95 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Po mnenju Komisije je ob upoštevanju, da je osnovni znesek presegal zgornjo mejo 10 % celotnega prometa, obstajalo „tveganje, da [bi se] globa naloži[la] izključno na podlagi navedenega celotnega prometa in da ne [bi] odraža[la] teže in trajanja kršitve, niti posebnosti zadeve“. Povedano drugače, v skladu s tem, kar naj bi bilo navedeno v točki 89 obrazložitve navedenega sklepa, naj uporaba koeficienta teže in množitelja zaradi obsega celotnega prometa ne bi pomenila „nobene dejanske uporabnosti za izračun globe“. Komisija naj bi upoštevala, da v obravnavanem primeru upoštevanje teh okoliščin ne bi moglo pripeljati do zmanjšanja končnega zneska globe. Uporaba olajševalne okoliščine v korist skupine Mayer-Kuvert, zaradi manjšega sodelovanja pri kršitvi (glej točko 87 obrazložitve izpodbijanega sklepa), naj ne bi imela nobenega učinka na končni znesek globe, ker bi se zmanjšanje uporabilo pred uporabo 10-odstotne omejitve. Komisija v dupliki pojasnjuje, da bi bile pred spremembo osnovnih zneskov stopnje preseganja za skupino Bong 38,98 %, za skupino GPV 441,83 %, za skupino Hamelin 30,04 %, za skupino Mayer-Kuvert 36,71 % in za tožeče stranke 97,13 %.
- 35 Komisija naj bi torej za vsako podjetje uporabila zmanjšanje, ki je bilo potrebno, da bi bil osnovni znesek globe pod zgornjo mejo 10 % celotnega prometa leta 2013. Zato naj bi bil osnovni znesek zmanjšan sorazmerno s stopnjo „enoproizvodnosti“ navedenih podjetij. Komisija naj bi glede skupine Hamelin presodila, da „je bilo treba, čeprav ni šlo za enoproizvodno podjetje, tudi osnovni znesek, ki se nanaša na njo, zaradi pravičnosti spremeniti v skladu z odstavkom 37 Smernic in po enaki metodi, da bi se odražalo njeno sodelovanje pri kršitvi in vzpostavilo ravnotežje glede glob, naloženih različnim podjetjem po navedeni spremembi“. Komisija naj zmanjšanja ne bi uporabila linearno, temveč naj bi vedno ob spoštovanju zgornje meje 10 % zagotovila, da je globa, ki iz tega sledi, glede na težo in trajanje kršitve dovolj odvrčalna. V skladu z metodo, opisano v točki 91 obrazložitve izpodbijanega sklepa, naj bi torej za osnovne zneske uporabila ta zmanjšanja: za skupino Bong [zaupno] %, za skupino GPV [zaupno] %, za skupino Hamelin („pravičnost“) [zaupno] %, za skupino Mayer-Kuvert [zaupno] % in za tožeče stranke [zaupno] %.
- 36 Po mnenju Komisije se mora Splošno sodišče omejiti na preučitev vprašanja spoštovanja obveznosti obrazložitve samo glede tožečih strank in ne glede preostalih zadevnih podjetij, ki pri Splošnem sodišču niso vložila tožbe in za katere naj bi obrazložitev sklepa postala pravnomočna. Tožeče stranke naj se tako v obravnavanem primeru ne bi mogle sklicevati na domnevno nezadostnost obrazložitve v zvezi z zmanjšanjem zneskov glob, naloženih preostalim podjetjem, na katera se nanaša navedeni sklep. Vsekakor naj bi bila ta obrazložitev zadostna, saj naj bi tožečim strankam omogočila, da se seznanijo z razlogi za spremembo zneska globe, ki se nanaša na njih – torej razlogi, ki naj bi jih kot prosilke za navedeno zmanjšanje poznale že prej – in omogočala Splošnemu sodišču, da izvede sodni nadzor.

- 37 Ker je bil izpodbijani sklep sprejet na koncu postopka poravnave, v katerem so bile stranke v dvostranskih pogovorih obveščene o vseh upoštevnihi elementih, med katerimi so očitana dejanja, njihova opredelitev, teža in trajanje očitane kršitve, razdelitev odgovornosti in ocena razpona verjetnih zneskov glob, bi bila lahko njegova obrazložitev mnogo krajša od obrazložitve drugih sklepov, sprejetih v skladu s členoma 7 in 23 Uredbe št. 1/2003. Tako naj bi dvostranski pogovori med Komisijo in tožečimi strankami tem omogočili, da se seznanijo z vsakim od teh elementov in metodo, ki se namerava uporabiti za izračun zneskov glob, da bi se prostovoljno odločile, ali bodo predložile predlog poravnave. V teh okoliščinah naj bi bila obrazložitev izpodbijanega sklepa povsem zadostna.
- 38 Že v besedilu izpodbijanega sklepa naj bi namreč bili podrobno pojasnjeni dejavniki, ki so bili upoštevani pri določanju teže in trajanja kršitve ter pri izračunu osnovnega zneska globe. Tako naj bi bila v točkah od 72 do 84 obrazložitve navedenega sklepa predstavljena metoda, uporabljena za izračun tega osnovnega zneska, ki naj je tožeče stranke ne bi izpodbijale. V tem besedilu naj bila tudi druga pojasnila, kot so obseg prodaje zadevnih podjetij, ki je bil upoštevan pri izračunu osnovnih zneskov glob (glej razpredelnico št. 1 v točki 75 obrazložitve), različni množitelji glede na trajanje (glej razpredelnico št. 2 v točki 81 obrazložitve) in različni osnovni zneski glob pred njihovo spremembo in po njej (glej razpredelnici št. 3 in št. 4 v točkah 84 in 93 obrazložitve). Po mnenju Komisije je torej bila izpolnjena zahteva po obrazložitvi glede elementov, ki omogočajo izmeriti težo in trajanje kršitve.
- 39 Poleg tega naj bi Komisija tožečim strankam na sestanku 24. oktobra 2014 posredovala podroben opis metode za izračun zneska globe, predvidene za njih, vključno z vrednostjo prodaje, uporabljeno pri izračunu osnovnega zneska, trajanjem njihovega sodelovanja pri kršitvi, dodatnim zneskom, naloženim zaradi odvrčanja (množitelj), neobstoju obteževalnih ali olajševalnih okoliščin, zmanjšanja, izvedenimi na podlagi obvestil o poravnavi in o prizanesljivosti, in zmanjšanja, opravljenimi v skladu z odstavkom 37 Smernic. Tožeče stranke naj bi povsem razumele ta pojasnila in v svojem predlogu poravnave izrecno sprejele najvišji znesek globe, ki bi jim lahko bil naložen v skladu s predlaganim razponom.
- 40 Komisija v zvezi z zmanjšanjem osnovnega zneska, izvedenim v skladu z odstavkom 37 Smernic, zatrjuje, da so v točkah od 88 do 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa pravno zadostno pojasnjeni razlogi, na podlagi katerih je presodila, da je potrebna sprememba osnovnih zneskov. Posamezne okoliščine, ki so pripeljale do spremembe, ki se nanaša na tožeče stranke, naj bi bile preučene že na sestanku 24. oktobra 2014, torej pred predstavitvijo njihovega predloga poravnave, pošiljanjem obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah in sprejetjem izpodbijanega sklepa. Komisija naj bi na tem sestanku pojasnila, da so osnovni zneski, izračunani za vsa podjetja, presegali zgornjo mejo 10 %, in to zaradi spleta dejavnikov, kot so vrednost odstotka obsega prodaje, na katerega se je nanašala kršitev, dolgo trajanje omejevalnega sporazuma in stopnja „enoproizvodnosti“ (izračunana kot razmerje med obsegom celotne prodaje pisemskih ovojnic in celotnim obsegom prodaje zadevnih podjetij). Nazadnje, čeprav naj bi bilo na sestanku 24. oktobra 2014 nekaj zmede glede vpliva zmanjšanja, utemeljenega s stopnjo „enoproizvodnosti“, na končni znesek globe, naj bi se ta zmeda odpravila na istem sestanku, po katerem naj bi tožeče stranke predložile navedeni predlog poravnave.
- 41 Komisija dodaja, da so bile prav tožeče stranke tiste, ki so jo v dokumentu „non paper“ z dne 24. februarja 2014 (glej točko 9 zgoraj) prosile, naj zmanjša znesek globe v skladu z odstavkom 37 Smernic. Tožeče stranke naj bi pojasnile, da glede na „enoproizvodnost“ njihove skupine omejitev trajanja kršitve ne bi vplivala na znesek globe, ki bi se jim naložila. Ob upoštevanju, da je prodaja pisemskih ovojnic pomenila več kot 90 % obsega njihove celotne prodaje, naj bi namreč uporaba dodatnega več kot 10-odstotnega zneska zaradi odvrčanja že pomenila znesek globe, ki bi presegal zgornjo mejo 10 % celotnega prometa, določeno v členu 23(2) Uredbe št. 1/2003. Komisija ob upoštevanju navedenih elementov in zlasti podobne obrazložitve v točki 91 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotavlja, da v obravnavanem primeru podrobnejša obrazložitev ni bila potrebna.

- 42 Komisija glede natančnih odstotkov zmanjšanja, priznanih vsakemu od zadevnih podjetij, opozarja na točki 91 in 92 izpodbijanega sklepa, v katerih naj bi bili jasno navedeni dejavniki, ki jih je upoštevala pri določitvi teh odstotkov, v povezavi s točko 87 obrazložitve navedenega sklepa, iz katere je razvidno, da je imela skupina Mayer-Kuvert drugačno vlogo in da je pri kršitvi sodelovala v manjši meri. Iz razpredelnic št. 3 in št. 4, vsebovanih v točkah 84 in 93 obrazložitve izpodbijanega sklepa, naj bi bili tako razvidni osnovni zneski za vsako podjetje pred njihovo spremembo in po njej in enostavni aritmetični izračun naj bi omogočal izločiti natančen znesek spremembe, uporabljene za vsako od glob. Za tožeče stranke naj bi bil odstotek spremembe, izvedene zaradi „enoproizvodnosti“, za katero so same prosile, [zaupno] %. Poleg tega naj s sodno prakso ne bi bilo zahtevano, da se zagotovi aritmetični izračun ali da se pojasnijo vsi dejavniki, ki so pripeljali do določitve natančnega zneska globe. Komisija je v zvezi z zmanjšanjem, priznanim skupini Hamelin „zaradi pravičnosti“, v dupliki pojasnila, da je bilo to zmanjšanje upravičeno zaradi potrebe po upoštevanju posebnih okoliščin obravnavanega primera, kot je to navedeno v točki 90 obrazložitve izpodbijanega sklepa.

Presoja Splošnega sodišča

- 43 Tožeče stranke s prvim tožbenim razlogom v bistvu zatrjujejo nezadostnost obrazložitve v točkah od 88 do 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa. V njih naj ne bi bili pravno zadostno pojasnjeni razlogi, ki so Komisijo pripeljali do tega, da je v skladu z odstavkom 37 Smernic izjemoma spremenila osnovne zneske glob, naloženih zadevnim podjetjem, in da je zanje v tem okviru uporabila različne odstotke zmanjšanja, med drugim [zaupno] % za skupino Hamelin. Ta pristop naj bi tudi pomenil zlorabo pooblastil. Natančneje, Komisija naj bi prvič med postopkom zatrjevala, da skupina Hamelin ni „enoproizvodno“ podjetje in da naj bi bila sprememba osnovnega zneska, ki se nanaša na njo, v skladu z odstavkom 37 Smernic, upravičena zlasti zaradi pravičnosti, kar naj ne bi bilo razvidno iz točke 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa.
- 44 Kot je bilo priznано z ustaljeno sodno prakso, je obveznost obrazložitve, določena v členu 296, drugi odstavek, PDEU, bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, pri kateri gre za vsebinsko zakonitost spornega akta. S tega vidika mora biti obrazložitev prilagojena naravi zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati utemeljevanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, pristojno sodišče pa opravi nadzor. Natančneje, glede posamičnih odločb je tako namen obveznosti obrazložitve poleg omogočanja sodnega nadzora zagotavljati zadevnim osebam zadostne informacije, na podlagi katerih lahko ugotovijo, ali odločba morda vsebuje napako, ki omogoča njeno izpodbijanje (glej sodbe z dne 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, točke od 146 do 148 in navedena sodna praksa; z dne 11. julija 2013, Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, točki 114 in 115 ter navedena sodna praksa, in z dne 5. decembra 2013, Solvay/Komisija, C-455/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:796, točki 89 in 90 ter navedena sodna praksa).
- 45 Poleg tega je treba obveznost obrazložitve presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali druge osebe, na katere se akt neposredno in posamično nanaša. Ne zahteva se, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta ustreza zahtevam člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodbe z dne 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, točka 150; z dne 11. julija 2013, Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, točka 116, in z dne 5. decembra 2013, Solvay/Komisija, C-455/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:796, točka 91).

- 46 V sodni praksi je še pojasnjeno, da mora torej biti obrazložitev zadevni osebi načeloma sporočena hkrati z odločbo, ki posega v njen položaj. Neobrazložitve ni mogoče odpraviti tako, da zadevna oseba spozna razloge za odločbo med postopkom pred sodiščem Unije (sodbi z dne 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, točka 149, in z dne 19. julija 2012, Alliance One International in Standard Commercial Tobacco/Komisija, C-628/10 P in C-14/11 P, EU:C:2012:479, točka 74).
- 47 V nasprotju s trditvami Komisije se ob upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členom 263 PDEU na eni strani ter s členom 261 PDEU in členom 31 Uredbe št. 1/2003 na drugi (glej v tem smislu sodbo z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točke od 52 do 67), kot je nanje opozorjeno v odstavku 41 Obvestila o poravnavi, ta načela smiselno uporabljajo za obveznost Komisije v smislu člena 296, drugi odstavek, PDEU, da obrazloži odločbe o naložitvi glob, ki jih sprejme na koncu postopka poravnave, v katerem naj bi zadevno podjetje sprejelo zgolj najvišji znesek predlagane globe. Sodišče je namreč z vidika navedenih določb primarne in sekundarne zakonodaje poudarilo posebno pomembnost obveznosti Komisije, da obrazloži svoje odločbe o naložitvi glob na področju konkurence in zlasti pojasni, kako je pretehtala in ocenila različne elemente, ki jih je upoštevala pri določitvi zneskov glob, ter obveznosti sodišča, da po uradni dolžnosti preveri obstoj take obrazložitve (glej v tem smislu sodbo z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 61).
- 48 Kadar se Komisija odloči odstopiti od splošne metodologije, navedene v Smernicah, s katerimi se je sama omejila pri izvajanju diskrecijske pravice glede določanja zneskov glob, tako da se kot v obravnavanem primeru opre na odstavek 37 teh smernic, te zahteve glede obrazložitve veljajo še toliko bolj. V zvezi s tem je treba opozoriti na ustaljeno sodno prakso, s katero je bilo priznано, da smernice pomenijo pravila ravnanja, ki kažejo na prakso, ki ji je treba slediti in od katere Komisija v posameznem primeru ne more odstopiti, ne da bi navedla razloge, ki so skladni zlasti z načelom enakega obravnavanja (glej v tem smislu sodbi z dne 30. maja 2013, Quinn Barlo in drugi/Komisija, C-70/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:351, točka 53, in z dne 11. julija 2013, Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, točka 60 in navedena sodna praksa). Ta obrazložitev mora biti toliko natančnejša, ker se v odstavku 37 Smernic omejuje na nejasno sklicevanje na „posebnosti posamezne zadeve“ in torej Komisiji pušča široko diskrecijsko pravico, da kot v obravnavanem primeru izjemoma spremeni osnovne zneske glob za zadevna podjetja. V takem primeru je namreč to, da Komisija spoštuje jamstva, ki se zagotavljajo s pravnim redom Unije v upravnih postopkih, še toliko bolj bistveno (glej v tem smislu sodbo z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14).
- 49 Iz tega izhaja, da je bila Komisija v obravnavanem primeru dolžna dovolj jasno in natančno pojasniti, kako je nameravala uporabiti svojo diskrecijsko pravico, vključno z različnimi dejanskimi in pravnimi elementi, ki jih je za to upoštevala. Natančneje, ob upoštevanju obveznosti, da pri določanju zneskov glob upošteva načelo enakega obravnavanja, za katero ji tožeče stranke očitajo, da ga je kršila (kot to zatrjujejo z drugim tožbenim razlogom), ta obveznost obrazložitve zajema vse upoštevne elemente, ki so potrebni, da bi se lahko ugotovilo, ali so bila zadevna podjetja, ki so jim bili osnovni zneski glob spremenjeni, v primerljivih položajih, ali so bili navedeni položaji obravnavani enako oziroma različno in ali je bila morebitna enaka oziroma različna obravnava navedenih položajev objektivno upravičena (glej sodbo z dne 12. novembra 2014, Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točki 51 in 62 ter navedena sodna praksa).

- 50 Da bi se preverilo, ali je Komisija spoštovala svojo obveznost obrazložitve izpodbijanega sklepa, je treba opozoriti na različne korake računskih operacij, ki jih je izvedla, da je v skladu z odstavkom 37 Smernic določila in spremenila osnovne zneske glob, naloženih zadevnim podjetjem. Razloge, ki so v zvezi s tem predstavljeni v izpodbijanem sklepu, je mogoče povzeti tako:

Podjetje	Vrednost prodaje v EUR leta 2007	Koeficient teže	Trajanje (leta)	Dodatni znesek	Osnovni znesek v EUR	Sprememba/Zmanjšanje	Spremenjeni osnovni znesek
Bong	140.000.0-00	15 %	4,5	15 %	115.500.0-00	[zaupno] %	[zaupno]
[...] GPV	125.086.6-29	15 %	4,5	15 %	103.196.0-00	[zaupno] %	[zaupno]
Hamelin	185.521.0-00	15 %	4,416	15 %	150.717.0-00	[zaupno] %	[zaupno]
Mayer-Kuvert	70.023.181	15 %	4,5	15 %	57.769.000	[zaupno] %	[zaupno]
Printeos [...]	143.316.0-00	15 %	4,5	15 %	118.235.0-00	[zaupno] %	[zaupno]

- 51 Poleg tega je treba spomniti, da je Komisija na eni strani v točkah 88 in 89 obrazložitve izpodbijanega sklepa v bistvu poudarila, da je večina zadevnih podjetij prodajo izvedla na enem samem trgu, tako da lahko dejansko vse globe dosežejo zgornjo mejo 10 % celotnega prometa, določeno v členu 23(2) Uredbe št. 1/2003, da je bila uporaba navedene omejitve prej pravilo kot izjema in da na zneske glob ni več moglo vplivati katero koli razlikovanje glede na težo kršitve ali glede na olajševalne okoliščine (glej v tem smislu sodbo z dne 16. junija 2011, Putters International/Komisija, T-211/08, EU:T:2011:289, točka 75). Komisija je na drugi strani v točkah od 90 do 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa obrazložila uporabo odstavka 37 Smernic in spremembo osnovnih zneskov v korist „vseh strank“, pri čemer se je sklicevala zlasti na „vrednost prodaje kartelnega proizvoda glede na celotni promet in [na] razlike med strankami glede na njihovo posamično sodelovanje pri kršitvi“ ter na to, „da so bile vse stranke v različni, vendar znatni meri dejavne pri prodaji [...] pisemskih ovojnic“. Komisija je tako ob upoštevanju posebnih okoliščin obravnavanega primera in tega, „da so bile vse stranke v različni, vendar znatni meri dejavne pri prodaji standardnih kataloških in posebnih potiskanih pisemskih ovojnic, predlaga[la] [...] zmanjšanje za [zaupno] % [zneska] globe, ki jo je treba naložiti za kršitev skupine GPV, za [zaupno] % za [tožeče stranke], za [zaupno] % za skupini Bong in Mayer-Kuvert ter za [zaupno] % za skupino Hamelin“.
- 52 Prvič, kot zatrjujejo tožeče stranke, je treba ugotoviti, da Komisija v izpodbijanem sklepu in zlasti v točki 92 obrazložitve ne navaja razlogov, iz katerih je za zadevna podjetja uporabila te različne odstotke zmanjšanja. Natančneje, razlikovanja navedenih odstotkov zmanjšanja ni mogoče pojasniti zgolj z razlogom, da je Komisija želela v skladu z vsebino točke 75 sodbe z dne 16. junija 2011, Putters International/Komisija (T-211/08, EU:T:2011:289), vse osnovne zneske že na tej vmesni stopnji izračuna glob zmanjšati na odstotek, ki je pod zgornjo mejo 10 % celotnega prometa – v smislu člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 – vsakega od navedenih podjetij. Kot namreč tožeče stranke pravilno zatrjujejo v okviru drugega tožbenega razloga, ti spremenjeni osnovni zneski pomenijo precej različna odstopanja v odstotkih glede na navedeno zgornjo mejo 10 %, namreč 4,5 % in 4,7 % v primeru skupin Hamelin in Bong ter 9,7 % v primeru tožečih strank.
- 53 Komisija prav tako ne more upravičeno zatrjevati, da naj bi bile tožeče stranke o pristopu, ki ga je nameravala uporabiti, pravno zadostno obveščene med upravnim postopkom oziroma da naj bi poznale njegov kontekst, saj gre za trditev, za katero v spisu ni nobene podlage. Komisija je na obravnavi v odgovor na ustno vprašanje Splošnega sodišča v zvezi s tem priznala, da je obrazložitev izpodbijanega sklepa glede tega kratka in jedrnata, in je v bistvu le navedla, da naj bi bila njena

dolžnost obrazložitve v postopku poravnave manjša, ker so stranke poznale spis, vključno z elementi, ki jih je Komisija nameravala upoštevati, in so prosto pristopile k dvostranskim pogovorom za sklenitev poravnave. Sicer pa je Splošno sodišče v zvezi z uporabo različnih odstotkov zmanjšanja, navedenih v točki 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa, stranke opozorilo na svojo dolžnost, da po potrebi po uradni dolžnosti preuči zadostnost obrazložitve v smislu člena 296, drugi odstavek, PDEU, kar je bilo zabeleženo v zapisnik obravnave.

- 54 Drugič, v točki 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa očitno ni natančneje navedeno, kar je Komisija prepozno in brez možnosti, da bi s tem odpravila morebitno nezadostnost ali neobstoj obrazložitve (glej sodno prakso, navedeno v točki 46 zgoraj), pojasnila šele v postopku z dodatno bistveno obrazložitvijo, namreč, da naj skupina Hamelin drugače od preostalih zadevnih podjetij ne bi opravljala „enoproizvodne“ gospodarske dejavnosti in da naj bi bila sprememba osnovnega zneska v zvezi z njo kljub temu utemeljena zaradi pravičnosti in vzpostavitve ravnotežja med različnimi globami (glej točki 34 in 35 zgoraj). Tako ob upoštevanju dodatnih pojasnil in v nasprotju z vtisom, ki lahko izhaja iz točke 91 obrazložitve izpodbijanega sklepa, odločilni element presoje, ki ga je Komisija upoštevala pri spremembi osnovnih zneskov, ni bilo to, da so obstajale „razlike med strankami glede na njihovo posamično sodelovanje pri kršitvi“, ki je bilo pri skupini Hamelin s trajanjem sodelovanja pri kršitvi 4,416 leta v primerjavi s 4,5 leta pri preostalih zadevnih podjetjih samo nekoliko krajše. Poleg tega se ta točka obrazložitve v nasprotju s tem, kar so iz nje očitno razumele tožeče stranke, tudi ne more nanašati zgolj na krajše sodelovanje skupine Mayer-Kuvert pri kršitvi, saj je bila zaradi njega že priznana zmanjšanje za 10 % kot olajševalna okoliščina v smislu odstavka 29 Smernic (točki 85 in 87 obrazložitve izpodbijanega sklepa), to je pred izpodbijanimi spremembami osnovnih zneskov, navedenimi v točki 88 in naslednjih obrazložitve izpodbijanega sklepa.
- 55 Iz tega izhaja, da na podlagi te obrazložitve izpodbijanega sklepa niti tožeče stranke niso mogle učinkovito izpodbijati utemeljenosti pristopa Komisije glede na načelo enakega obravnavanja niti Splošno sodišče ne bi moglo v celoti izvesti nadzora nad zakonitostjo v zvezi s spoštovanjem navedenega načela (glej drugi tožbeni razlog). Natančneje, glede na točki 91 in 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa ni mogoče razumeti in presoditi, ali so bili skupina Hamelin in preostala zadevna podjetja v primerljivih ali različnih položajih in ali jih je Komisija obravnavala enako ali različno. Na tej podlagi je torej še toliko manj mogoče preveriti, ali je bilo morebitno enako obravnavanje različnih položajev zadevnih podjetij na podlagi odstavka 37 Smernic, ki je bilo obrazloženo predvsem z „enoproizvodnostjo“ njihove gospodarske dejavnosti in delno s preudarki glede pravičnosti, ali morebitno različno obravnavanje primerljivih položajev, zlasti uporaba različnih odstotkov zmanjšanja, objektivno upravičeno. Nasprotno, s kratko obrazložitvijo, navedeno v točki 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa, se je lahko ustvaril napačen vtis, da je bil glavni razlog za horizontalno spremembo osnovnih zneskov v korist zadevnih podjetij ta, da so bila vsa ta podjetja v položajih, ki so vsaj primerljivi in ki so povezani z „enoproizvodnostjo“ njihove gospodarske dejavnosti. To pa ni veljalo za skupino Hamelin, kot je to v postopku priznala Komisija.
- 56 Ker je točka 84 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah vsebovala še bolj nejasne informacije glede metode, ki se namerava uporabiti za spremembo osnovnih zneskov, in glede utemeljitev v zvezi z njo, Komisija prav tako ne more utemeljeno zatrjevati, da so tožeče stranke v zvezi s tem prejele dovolj informacij med upravnim postopkom ali da so zadostno poznale upoštevni kontekst. Nikakor z nobenim drugim elementom iz spisa ni mogoče dokazati, da je kljub temu bilo tako, Komisija pa tudi ne uspe utemeljiti, da naj bi te elemente tožečim strankam med drugim sporočila na sestanku 24. oktobra 2014.
- 57 Glede na vse zgoraj navedene preudarke je torej treba ugotoviti, da izpodbijani sklep ni zadostno obrazložen in da je treba ugoditi prvemu tožbenemu predlogu v delu, v katerem se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve v smislu člena 296, drugi odstavek, PDEU.

- 58 Zato je treba člen 2(1)(e) izpodbijanega sklepa razglasiti za ničn, ne da bi bilo treba odločati o očitku glede zlorabe pooblastil, o drugem in tretjem tožbenem razlogu ter o dopustnosti zadnjenavedenega tožbenega razloga. Poleg tega ni treba odločati o drugem predlogu, ki je bil naveden podredno.

Stroški

- 59 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Komisija ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožečih strank naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti razširjeni senat)

razsodilo:

1. Člen 2(1)(e) Sklepa Komisije C(2014) 9295 final z dne 10. decembra 2014 o postopku na podlagi člena [101 PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (AT.39780 – Pisemske ovojnice) se razglasi za ničn.

2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

M. Prek

I. Labucka

J. Schwarcz

V. Tomljenović

V. Kreuschitz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 13. decembra 2016.

Podpisi